

РЕШЕНИЕ

№ 6996

гр. София, 07.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 05.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **13593** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във връзка с чл.104 от Закона за акцизите и данъчните складове.

Образувано е по жалба вх.№ 35259/20.11.2019г. по описа на АССГ от [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от А. Г. Д. със седалище и адрес на управление –гр.Долна баня, област С., [улица] чрез процесуалния си представител –адв.А. Т. – САК със съдебен адрес –гр.С., [улица], срещу Ревизионен акт№ РА5800-ПК-7/32-214698/2014BG005800PK016-РА8 от 23.07.2019г., издаден от М. Г. М.- Директор на ТД Югозападна в Агенция Митници и орган възложил ревизията и М. И. В. – Главен инспектор в ТД Югозападна в Агенция Митници ръководител на ревизията, потвърден с Решение № Р-853/32-316726/04.11.2019г. на Директора на Агенция „Митници“.

В жалбата се сочи, че оспореният ревизионен акт е издаден от некомпетентен орган в противоречие с разпоредбата на чл.112 ал.1 от ДОПК във връзка с чл.104 ал.1 и ал.3 от ЗАДС. Твърди, че акта е и материално незаконосъобразен, тъй като ревизиращият екип макар, че е установил че количеството акцизни стоки по 42 бр. доставки не е получено, е приел, че се дължи акциз за същите, след като движението на стоките под режим отложено плащане на акциз е приключило документално и е отразено в отчетността на [фирма]. Неосновано митническите органи са negliжирали събрани доказателства в хода на ревизионното производство и изложените мотиви в ревизионния доклад. Неоснователно е прието, че превозвача [фирма] не е задължено

лице по смисъла на чл.3 ал.2 от ЗАДС. Моли ревизионният акт да бъде отменен. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява лично от управителя – А. Д. и от упълномощените представители –адв. А.Т. и адв. Кр.Ч.. Същите поддържат жалбата и молят ревизионният акт да бъде отменен. Претендират разноски. Представят писмени бележки.

Отвеникът – Директорът на Агенция „Митници“ в съдебното производство оспорва жалбата чрез упълномощения си представител –юрисконсулт С. Е., представя писмен отговор и писмено становище по жалбата. Моли съдът да отхвърли жалбата, а в частта ѝ в която се оспорва РА за данъчен период 01.01.2014г.-31.01.2014г., с която е възстановен акциз на жалбоподателя в размер на 49 928,28 лева на основание чл.20 ал.2 от ЗАДС да бъде оставена без разглеждане поради липса на правен интерес. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура –редовна призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен на упълномощен представител на [фирма] на 29.07.2019г. Жалба с вх.№ 32-228860/06.08.2019г. до директора на Агенция „Митници“ е подадена на 06.08.2020г./лист 55-62 от том 1 делото/. Решение № Р-853/32-316726/04.11.2019г. на директора на Агенция „Митници“ е връчено на 11.11.2019г. /лист 52 от том 1 от делото/, жалба с вх.№ 35259 по описа на АССГ е депозирана на 20.11.2020г., т.е. в законния 14- дневен срок г. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима, с изключение на тази част, в която се оспорва Р. акт, потвърден с Решението на Директора на Агенция „Митници“ за данъчни периоди от 05.03.2009г. до 31.03.2013г./включително/, м.01.05.2013г. до 30.11.2013г. /включително/, за които не са установени допълнителни задължения за акциз, както и не се претендира възстановяване на акциз за съответните периоди от страна на жалбоподателя, поради което същият няма правен интерес да оспорва ревизионния акт в тази му част. В останалата си част, жалбата е допустима, включително и за данъчен период м.01.2014г., именно за този данъчен период жалбоподателят претендира възстановяване на недължимо платен акциз в размер на 773 840 лева, като с РА е отказано възстановяване на недължимо платения акциз в посочения размер, именно за цитирания данъчен период . В тази връзка възражението на ответника, че жалбата по отношение на установения резултат с РА за този данъчен период е недопустима, е неоснователно. Макар, че в тази част с ревизионния акт са възстановени на жалбоподателя недължимо платени от него суми, за същия период се претендира възстановяване на недължимо платен акциз, което възстановяване е отказано за процесния месец. Предвид това в тази част, жалбата е допустима, а разгледана по същество и частично основателна.

Предмет на оспорване в настоящото производство е Ревизионен акт № РА5800-ПК-7/32-214698/2014BG005800PK016-РА8 от 23.07.2019г., издаден от М. Г. М.- Директор на ТД Югозападна в Агенция Митници и орган възложил ревизията и

М. И. В. – Главен инспектор в ТД Югозападна в Агенция Митници ръководител на ревизията, в частта му потвърдена с Решение № Р-853/32-316726/04.11.2019г. на Директора на Агенция „Митници“, съответно за данъчни периоди м.04.2013г., м.12.2013г. и м.01.2014г.

С писмо вх.№ 32-846/30.01.2014г. до Митница Столична от жалбоподателя [фирма] е подадена информация, за възникнали съмнения относно извършени неправомерни действия при приключване на движение под режим отложено плащане на акциз за 42 броя доставки на горива, насочени към данъчен склад с № BGNSA00275001, управляван от жалбоподателя. Към писмото е представено и копие на сигнал до Софийска градска прокуратура с вх.№ 485/16.01.2014г.

В тази връзка със Заповед 3М-5800-40/31.01.2014г. от началника на Митница Столична е разпоредено извършване на инвентаризация за установяване на наличности в данъчен склад BGNSA00275001, находящ се в [населено място],[жк],[улица]. Заповедта е връчена на 03.02.2014г. на А. Д. - управител на дружеството.

Резултатите от проверката са обективирани в протоколи № 2014BG005800P001 - 1 /03.02.2014г. и № 2014BG005800P001-2/04.02.2014г. /лист 349-352, том 1/. Констатирани са липси на 1 164 400 литра дизелово гориво и 47 984 литра бензин.

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР)№ 2014BG005800P001/31.01.2014г. издадена от началника на Митница Столична и във връзка е чл. 104. ал. 1 и ал. 3 от ЗАДС е образувано ревизионно производство на [фирма] за установяване на задължения за акциз за периода от 05.03.2009г. до 31.01.2014 г. Определеният ревизиращ екип е както следва: М. В. - ръководител на екип и членове: К. П. и И. В., служители на отдел „Последващ контрол" при Митница Столична. / лист 66 от делото/ Заповедта е връчена на А. Д. – управител на [фирма] на 03.02.2014г. с протокол от извършване на проверка на данъчния склад, находящ се в [населено място], кв.К., обл.Софийска.

Същата заповед е изменяна многократно от началника на Митница Столична, както следва: със заповед за удължаване на срока за извършване на ревизионното производство № 2014BG005800PK016-410/30.04.2014 г. на началника на митница Столична, срокът на ревизията е удължен с още 2 месеца, считано от 30.04.2014г.

Със заповед за спиране на ревизионното производство № 2014BG005800PK016-1821 /05.06.2014 г. на Началника на Митница С., ревизионното производство е спряно за срок от 3 месеца.

С нова заповед за възобновяване на ревизионното производство № 2014BG005800PK016-2727/05.09.2014г. на Началника на Митница Столична ревизионното производство е възобновено. С последната в ревизиращия екип е включен още един служител на Митница Столична - Д. Д., определен за ръководител на екипа. Следва Заповед за спиране на производството № 2014BG005800PK016-2328/05.09.2014 г. издадена от Началника на Митница Столична на основание чл. 34. ал. 1, т. 2 и ал. 3 от ДОПК: С нова заповед № 3М-5800-181/32-133759/11.05.2018 г. на Началника на Митница Столична е възобновено производството. Със заповед № 3АМ-833/32-166612/11.06.2018г. издадена от директора на Агенция „Митници“, е удължен срокът за извършване на ревизията на основание чл. 114, ал. 4 от ДОПК с 3 месеца, считано от 11.06.2018г.

В хода на ревизионното производство, жалбоподателят е депозирал искане вх.№ 32-208062/18.07.2018г. на основание чл.27 ал.1 от ЗАДС за възстановяване на недължимо платен акциз в размер на 773 840,37 лева, заплатен на основание

декларация с вх.№ BG005800/01-01150/14032014 от 28.02.2014г. за данъчен период м.01.2014г. С Решение № РВА- 5800-289/32-266275/14.09.2018г. на началника на Митница Столична, производството е прекратено, предвид висящото ревизионно производство, като преписката е приобщена към ревизионното производство.

Със Заповед за възлагане на ревизия № ЗМ 5800-338/32-248567/28.08.2018 г издадена от Началника на Митница Столична е определен ревизиращият екип както следва: М. В. - ръководител на екип и И. В..

Във връзка със структурни промени в Агенция „Митници“, осъществени със Заповед № ЗМФ-1318 от 27.12.2018 г. на министъра на финансите, с Решение № Р-31 /32-23378/23.01.2019г., директорът на Агенция „Митници“ е иззел производството, по изготвяне на РА, възложено със ЗВР № 2014BG005800P001/31.01.2014 г., от началника на Митница Столична и е възложил правомощията по издаване на РА на директора на ТД Югозападна.

Във връзка с Решение № Р-3 1/32-23378/23.01.2019 г. на директора на Агенция „Митници“, на основание чл. 7. ал. 3 от ДОПК от директора на ТД Югозападна е издадено Решение № РЗДС- 5800-130/32-32049/31.01.2019 г. за изземване на преписка по висящо ревизионно производство. Висящото ревизионно производство по издаден РД № 2014BG5800PK016-РД8/29.11.2018 г. е иззето от М. В. - главен митнически инспектор в отдел „Акцизна дейност“, сектор „Ревизии и проверки“ в Териториално митническо управление Митница Столична, в качеството ѝ на ръководител на ревизията, и е възложено правомощията по разглеждане и решаване на ревизионното производство на М. В. - главен инспектор в отдел „Акцизна дейност“, сектор „Ревизии и проверки“ при Териториална дирекция Югозападна. Поради това, на основание чл. 113, ал. 3, във връзка с чл. 112 от ДОПК е издадена Заповед за възлагане на ревизия № ЗВР-5800-ПК-6/32-31999/31.01.2019г., като същата е връчена на И. К. – пълномощник на [фирма].

За извършената ревизия е съставен Ревизионен доклад с рег. № РД 5800-ПК-7/32-346549/29.11.2018г. по описа на ТД Югозападна, с предложение за установяване на задължения за акциз в общ размер на 1 673.89 лв. (хиляда шестотин седемдесет и три лева и 89 стотинки) и лихва за просрочие в размер на 839.99 лв. осемстотин тридесет и девет лева и 99 стотинки), изчислени към 29.11.2018 г., както и надвесен акциз в размер на 823 768.61 лв. (осемстотин двадесет и три хиляди седемстотин шестдесет и осем лева и 61 стотинки).

В законоустановения по чл.117, ал. 5 от ДОГ1К срок ревизираното лице е направило възражение рег. № 32-350775/03.12.2018г, срещу съставения РД и по-специално на направеното предложение за установяване на задължение за акциз, което задължение според жалбоподателят е вследствие на „конструктивната“ грешка на средството за измерване (която всяко измервателно средство притежава - минимална, респективно максимално допустима грешка), използвано в одобрените от митническите органи, контролни точки, която грешка не е изследвана и не е взета предвид.

След запознаване със събраните в хода на ревизията доказателства, с направените в РД констатации и след преценка на фактическата и правна обстановка е издаден оспореният РА № РА5800-ПК- 7/32-214698/2014BG005800PK016-РА8/23.07.2019г. от началника на ТД Югозападна и от ръководителя на ревизията –М. И. В..

Срещу РА е депизирана жалба от [фирма], като с Решение № Р-853/32-316726/04.11.2019г. на Директора на Агенция „Митници“ РА е потвърден.

В хода на съдебното производство са представени от жалбоподателя допълнително

писмени доказателства, изхождащи от неговото счетоводство, приети от съда и неоспорени от страните. Прието е заключение по допуснатата до изслушване комплексна съдебно –счетоводна и техническа експертиза, която в отделни нейни части е оспорена от ответника по делото.

От правна страна:

Относно компетентността на органа, издал оспореният РА:

Жалбоподателят изразява становище, че РА е нищожен, тъй като заповедта за възлагане е издадена от началника на Митница Столична, на основание чл. 112. ал.1 от ДОПК във връзка с чл. 104, ал. 1 и ал. 3 от ЗАДС съответно РА бил издаден от директора на ТД Югозападна, (според жалбоподателя, началникът на компетентната териториална митница, съответно на директора на териториалната дирекция нямат правомощия за възлагат ревизии, а могат само да определят митнически служители, които да възлагат ревизии. Прави извода, че РА е издаден от лице без материална компетентност.

В чл. 112, ал. 2 от ДОПК законодателят е определил вида на правомощията, а именно възлагане на ревизии, и е установил право на териториалния директор на компетентната териториална дирекция (ТД) да определя органа по приходите, който да възлага ревизии. По този начин не е предоставил материална компетентност на директора на компетентната ТД да възлага ревизии, а е ограничил правомощията му само да определя този орган.

Съгласно разпоредбата на чл.104 ал.3 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), в редакция към ДВ, бр. 101 от 22.11.2013 г.

„Правомощията по чл. 112, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се упражняват от началника на компетентната митница или от директора на Агенция „Митници“ или от оправомощени от тях лица. По този начин, законодателят в чл. 104, ал. 3 от ЗАДС /в посочената редакция/, в отклонение на чл. 112, ал, 2, т. 1 и т. 2 от ДОПК е определил специална законова материална компетентност на началника на компетентната митница, съответно на директора на Агенция „Митници“ да упражняват правомощията по чл. 112, ал. 2 от ДОПК, т.е. да възлагат ревизии за установяване на задължения за акциз по ЗАДС.

В чл. 104, ал. 3 от ЗАДС, редакция към датата на възлагане на ревизията, законодателят не е лишил началника на компетентната митница от правомощието да възлага ревизии за установяване на задължения за акциз.

Разпоредбата на чл. 104, ал. 3 от ЗАДС е специална по отношение на чл. 112, ал. 2, т. 1 и 2 от ДОПК и правилно е приложена в конкретния случай. В тази връзка, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и съгл. Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/ и приетите по делото Заповед № 3411/08.07.2011г. на Директора на Агенция „Митници“, Заповед № 2213/07.01.2019г. на Директора на Агенция „Митници“, Заповед за изменение на служебно правоотношение №7070/13.05.209г. на Директора на Агенция „Митници“, Заповед № 4520/02.07.2012г. на директора на Агенция „Митници“, длъжностна характеристика на М. В., Заповед № 8045/10.09.2012г. на директора на Агенция „Митници“ и длъжностна характеристика на И. Г. В. –инспектор в Агенция „Митници“, Заповед за изменение на служебно правоотношение № 1842/04.01.2019г. на директора на Агенция „Митници“ и длъжностна характеристика на М. И. В. –главен инспектор в ТД Югозападна на Агенция „Митници“, Заповед № ЗМФ-1318/27.12.018г. на Министъра

на финансите. Р. акт е издаден от директора на ТД Югозападна (правоприемник на Митница Столична предвид осъществената административна реформа със Заповед № ЗМФ- 1318/27.12.2018 г. на министъра на финансите) и от ръководителя на ревизията, които се явяват органи по чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Относно твърдението, обективизирано в жалбата, че М. И. В. (ръководител на ревизията), издала обжалвания РА съвместно с директора на ТД Югозападна И. Г. В. (и двамата служители на Митница Столична, съответно на ТД Югозападна), не са компетентни органи да осъществяват ревизионно производство на територията на Митница Столична (съответно на ТД Югозападна), тъй като не били включени в заповедта на директора на Агенция „Митници“ по чл. 104, ал.1, изр. последно от ЗАДС, съдът намира, че същото е неоснователно.

Митническите органи, каквито са и издателите на РА, са служители на Митница Столична, впоследствие на ТД Югозападна и на основание чл. 104, ал. 1 от ЗАДС имат статут на органи по приходите, предвид което имат материална компетентност да участват в производство по ДОПК за установяване на задължения за акциз.

Териториалната компетентност при ревизионни производства, възложени на местни юридически лица е определена в чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК - по седалище и адрес на управление. Ревизията е възложена на [фирма], ЕИК[ЕИК]. със седалище и адрес на управление: общ. Долна Баня, ПК 2040, ул.“.Търговска" № 1. Обл.С., предвид което, териториалната компетентност по възлагане на ревизии е била на началника на Митница Столична.

Правоприемник на Митница Столична е ТД Югозападна, От което следва извод, че териториално компетентен да издаде РА е директорът на ТД Югозападна и ръководителя на ревизията.

Р. акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 ДОПК задължителни реквизити- името и длъжността на органите, които го издават, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, формално съдържа мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подписи на органите по приходите, които са го издали.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма.

В хода на административното производство, според настоящият съдебен състав са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели до нарушаване правото на защита на ревизираното лице, по следните съображения:

Безспорно е, че правните изводи в ревизионния акт не съответстват на тези, изложени в ревизионния доклад. Действително, както е посочил и

процесуалният представител на ответника в писмените си бележки, не е задължително установеното в ревизионния доклад да съответства на изложеното в ревизионния акт. Но в конкретния случай, правните изводи в РА, направени от неговите издатели не се обосновават с наличие на нови доказателства или нововъзникнали факти и обстоятелства, настъпили след издаване на ревизионния доклад, или респективно на направеното от жалбоподателя възражение срещу ревизионния доклад, а се основават на същите събрани доказателства, въз основа на извършените процесуални действия от ревизиращите органи и установените обстоятелства в хода на ревизионното производство, както и на докладни с рег. № 32-372264/20.12.2018г., 32-365705/14.12.2018г. и 32-365509/13.12.2018г. /приложени в л.93-99 от том 1 от делото/, включително и на мотиви от Постановление на Окръжна прокуратура –Б. от 10.06.2019г., за което липсват данни, обжалвано ли е по предвидения в НПК ред и в случай, че е обжалвано потвърдено ли е с Постановление на по –горестоящ прокурор и влязло ли е сила.

С оглед обстоятелството, че главният инспектор в ТД Югозападна, М. И. В. в качеството си на ръководител екип е участвала и подписала, както ревизионния доклад, така и ревизионния акт, в които се съдържат коренно противоположни правни изводи, относно дължимостта на платения акциз от жалбоподателя за констатираните от митническите органи липси, съдът счита че в хода на проведеното административно производство са нарушени основни принципи, прокламирани в чл.2 и в чл.3 от ДОПК, а именно принципа на законност и принципа на обективност. Съгласно чл.2 ал.1 от ДОПК

Органите по приходите и публичните изпълнители действат в рамките на правомощията си, установени от закона, и прилагат законите точно и еднакво спрямо всички лица, а според чл.3 ал.1 от ДОПК органите по приходите и публичните изпълнители са длъжни да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата от значение за правата, задълженията и отговорността на задължените лица в производствата по този кодекс. В случая, при едни и същи установени факти и обстоятелства, орган по приходите/ ръководител екип на ревизията/ е положил подписа си, както в РД, така и в РА, като е формирал напълно противоположни правни изводи и то в рамките на едно и също ревизионно производство. В тази връзка немислимо е да се приеме, че ревизиращият орган е приложил законът точно, нито пък е действал обективно с оглед на изложените обстоятелства. Следва да се има в предвид, че в качеството си на органи по приходите, митническите служители осъществяват производството самостоятелно и при изпълнение на правомощията си те са независими и действат само въз основа на закона.

Изводите, относно приетата фактическа обстановка, изложени в ревизионния акт, който е предмет на оспорване в настоящото производство и тези, изложени от решаващия орган са напълно противоположни. По –конкретно, в РА е прието, че стоката не е получена от жалбоподателя, а същата е отклонена и

разтоварена в асфалтова база на фирма [фирма] в[жк], ул.“Нешо Б. № 26. В потвърждаващото решение на директора на Агенция „Митници“, е изложено, че няма безспорни доказателства, че стоката не е получена в данъчния склад. В РА е прието, че е налице „нередовност“ при движение на акцизни стоки за 42 броя доставки, настъпила на територията на „България“. Решаващият орган е посочил, че не е налице съвпадение между количествата установени липси на дизелово гориво и бензин А-95, за които е заплатен акциз, претендиран като недължимо платен и подлежащ на възстановяване и количествата дизелово гориво и бензин А-95 по въпросните 42 е-АД.

Не на последно място в Р. акт, липсва анализ на събрания в хода на ревизията доказателствен материал, едновременно с това са изложени съображения от цитираните вече докладни записки, които са изготвени от митнически органи, които не са част от ревизиращия екип и не са извършвали процесуални действия по реда на ДОПК по събиране на доказателства в ревизионното производство. Не е посочено и правно основание, въз основа на което претендираният за възстановяване от жалбоподателя акциз е дължим. Всички тези обстоятелства, както и посочените противоречия, между РА и Решението на директора на Агенция „Митници“ от една страна и между РД и РА от друга страна, несъмнено нарушават правата на жалбоподателя, тъй като е възприета различна фактическа обстановка, въз основа на която са направени и противоположни правни изводи, а в РА не е посочено правното основание, въз основа на което се дължи акциз за констатираните липси. Едва в хода на съдебното производство чрез изслушаната съдебно –счетоводна и техническа експертиза и представените допълнителни писмени доказателства от страна на жалбоподателя са изяснени така посочените противоречия.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

В качеството си на лицензиран складодържател, дружеството управлява два данъчни склада с рег. № BGNCA00275001 с адрес на склада [населено място],[жк], [улица], надзорна митница Столична и данъчен склад с рег.№ BGNCA00275002 в с адрес [населено място] [улица] надзорна Митница Р..

Основната дейност извършвана в данъчните складове е съхранение на горива от нефтен произход под режим отложено плащане на акциз, смесване с биокомпонент и освобождаване за потребление.

В началото на ревизирия период 05.03.2009г. дружеството не съхранява акцизни стоки под режим на отложено плащане на акциз.

Първи доставки са: В ДС с рег. № BGNCA00275001 в месец 04.2009г. на керосин Д. А1; В ДС с рег. № BGNCA00275002 в месец 07.2013г.на дизелово гориво.

На основание чл. 103а от ЗАДС, при получаване на акцизните продукти, [фирма] в качеството си на лицензиран складодържател задължително разтоварва стоките в данъчния склад, като ги измери със средство за измерване отговарящо на изискванията на Закона за измерванията. Данните от измерванията задължително се регистрират в автоматизираната система за

отчет на измервателните уреди на лицето (I.) и в Системата за Контрол на Измервателните Уреди (СКИУ) на Агенция „Митници”.

В ревизирия период дружеството получава акцизни стоки в двата данъчни склада, както под Р., така и стоки със заплатен акциз и стоки освободени за потребление в друга държава членка.

[фирма] като лицензиран складодържател използва одобрени уреди за измерване и контрол, съгласно разпоредбата на чл. 103а от ЗАДС. Ревизирият екип е констатирал, че за стоките постъпващи в данъчните складове под Р., във всички случаи са издавани ПАД или е-АД. Стоките постъпващи в данъчните складове със заплатен акциз са придружавани от надлежно издадено разрешение от митнически орган, и документи удостоверяващ заплащането на акциза. В случаите на В. на акцизни стоки освободени за потребление в друга държава членка, както и такива които не подлежат на облагане в страната членка, то те са придружавани от ОПД и надлежно издадени удостоверения за получаване по реда на ЗАДС.

В ревизирия период, дружеството е регистрирало ПАД и е -АД за стоки и завеждани от ДС и за стоки постъпващи под митнически режим 45 Допускане за свободно обръщение с едновременно поставяне под Р..

Дружеството е издавало е-АДД/АДД, с което се е задължавало с размера на акциза за отразени в е-АД липси, надвишаващи пределните норми за фири при транспортиране съгласно разпоредбите на Наредба № 4 от 28.06.2006г.

В ревизионното производство ревизирият екип е констатирал надвишаване на пределните норми, посочени в наредбата, като за данъчен период април 2013г. е установена разлика над максимално допустимият размер на фири от -90,11 с акцизна ставка 645, поради което е определено задължение за плащане на акциз в размер на 58,12 лева. За данъчен период декември 2013г. е установена разлика над максимално допустимият размер на фири от -9,55 с акцизна ставка 710 и е определено задължение за заплащане на акциз от 6,78 лева. За данъчен период м.01.2014г. с РА е установена разлика над максимално допустимият размер на фири -827,71 с акцизна ставка 710 и е определено задължение за плащане на акциз от 587,67 лева. Задължението за заплащане на акциз е определено на основание чл.20 ал.2 т.8 от ЗАДС. Ревизирият екип е счел, че са неоснователни направените възражения за установени липси поради отклонения на измервателните уреди и неправилно отчитане на движението на акцизни стоки под Р.. Посочили са, че е неоснователно възражението на жалбоподателя, че количеството на установени липси над нормативно регламентирания попада в обхвата на максимално допустимата грешка на уредите, тъй като то е чисто теоретично, хипотетично и не е обосновано на никакви технически замервания, а само на изчисления. Както е установено от ревизирият екип всички измервателни уреди са преминали през валидна проверка и не са установени неизправности. По така определените допълнителни задължения за акциз, жалбоподателя не сочи конкретни доводи, относно незаконосъобразност на ревизионния акт в тази му

част. Съдът намира, че в тази част, а именно за данъчен период, м.04.2013г., м.12.2013г. и определеното задължение за акциз в размер на 587,67 лева за данъчен период м.01.2014г., ревизионният акт е обоснован и в съответствие с разпоредбите на ЗАДС. Както правилно е посочил, ревизиращият екип разпоредбата на чл.25 от ЗАДС изчерпателно посочва случаите, при които задълженото лице се освобождава от акциз и поради обстоятелството, че измервателните уреди в данъчния склад са били в изправност, няма доказателства че е налице твърдяното в хода на ревизията от жалбоподателя, отклонение в измерването.

Относно отказаното право на възстановяване на недължимо заплатен от жалбоподателя акциз за данъчен период м.01.2014г. в претендирания размер от 773 840 лева, съдът констатира следното:

През 2009г. между [фирма] и [фирма] е сключен Договор за покупка на горива с произход - рафинерията на „Н. Р.“ S.A. - Гърция. Условието на доставката е FCA (франко рафинерията/складовете на Х. П.), т.е. превоза се осигуряват от [фирма]. За извършване на превозната услуга е предоставен договор, между [фирма], с ЕИК:[ЕИК], представлявано от А. Д. - управител, наричано по-долу за краткост ТОВАРОДАТЕЛ, от една страна и [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 2, регистрирано по фирмено дело № 1043/1996г. по описа на Бургаски окръжен съд, с Булстат №102016043, представлявано от Х. Я. Я. – управител, в качеството на ПРЕВОЗВАЧ.

За ревизираните периоди, жалбоподателят е подавал в срок акцизни декларации съгласно разпоредбата на чл.87 ал.2 от ЗАДС, които изчерпателно са посочени по ред и номер, както и по размер на посоченото задължение в Р. доклад, а по конкретно – лист 333-336 от том 1 от делото., поради което съдът не намира за нужно да ги преписва. Ревизиращият екип е констатирал, че декларираният акциз по АД е внесен и е постъпил по сметката на компетентното МУ. Всяка една от посочените декларации за ревизирания период е на етап „приключена“.

С писмо вх. № 32-846/30.01.2014г. до Митница Столична, от дружеството е подадена информация за възникнали съмнения относно регистрирано движение под режим отложено плащане на акциз на горива насочени към данъчния склад с № BGNCA00275001, които не са постъпвали, но е регистрирано получаване на 42 бр. доставки.

Във връзка с възникналите съмнения от страна на дружеството е подаден и сигнал до Софийска градска прокуратура с № 485/16.01.2014г. По случая е образувано наказателно производство.

В хода на ревизията, с цел установяване на наличностите е извършена проверка в данъчния склад BGNCA00275001. Ревизиращите органи са извършили проверка на наличностите на съхраняваните в данъчния склад акцизни стоки и на документите, относими към тях при постъпването, респективно извеждането им на/от територията на данъчния склад, както и отразяването им в

материалната и счетоводна отчетност, водена от лицензиращия складодържател. Резултатите от проверката са обективирани в протоколи № 2014BG005800P001- 1/03.02.2014 г. и № 2014BG005800P001 -2/04.02.2014 г.

В резултат на осъществена съпоставка на данните от материалната отчетност на лицензиращия складодържател за налични количества акцизни стоки в данъчния склад към 31.01.2014г. и данните от физическата проверка на място за установените към 31.01.2014 г. действително налични количества акцизни стоки в данъчния склад, са констатирани липси, към 31.01.2014г., обективирани на стр.39 от РД и съответно на Таблица 1 на стр.5 от решението на решаващия орган, а именно както следва:

вид акцизен продукт	код по КН	мерна липса	Количество единица	Акцизна I ставка	размер установ
дизелово гориво	27101943	л	1164400	645	7:
автомобилен бензин А95	2710 12 45	л	32116	710	2
автомобилен бензин А100Н	27101249	л	15868	710	1
Авиационен бензин А100LL	27101231	л	1673	830	
Д. 1	2710 1221	л	1497	645	
Котелно гориво 1%S	2710 19 64	кг	1341	645	
Бензинов адитив	3811 90 00	л	16227	710	1
Дизелов А.	3811 90 00	л	66504	645	1 42895.
ОБЩО:					8

Данните за установените липси са безспорни.

От доказателствата по делото, в т.ч.от приложените акцизни данъчни документа (е- АДД), безспорно се установява, че за констатираните липси, жалбоподателят на 05.02.2014 г. е начислил акциз общо в размер на 842 742 лв. като е издал посочените в таблицата на стр.5 и стр. 6 от решението на решаващия орган 13 бр. акцизни данъчни документи по чл. 84 от ЗАДС (е-АДД). Регистрираните е-АДД намират отражение в подадената от жалбоподателя акцизна декларация за м.01.2014г. по реда на чл.87 ал.2 от ЗАДС. За целите на проверката са представени придружаващи транспорта документи на акцизни стоки под Р. от данъчен склад находящ се на територията на Р. Гърция до данъчен склад с ИНДС BGNCA00275001,

управляван от „САКСА” О., с адрес: обл. С., общ. Долна Баня, [населено място] 2040, [улица], които се съхраняват в [фирма] (пътни листа и ЧМР). При проверка на съдържанието вписано в е-АД е установено, че се съдържат всички реквизити определени от Регламент (ЕО) № 684/2009 на Комисията от 24 юли 2009г. за прилагане на Директива 2008/118/ЕО на Съвета по отношение на компютризираните процедури за движението на акцизни стоки под Р. (ОВ, L 197/24 от 29 юли 2009 г.) Съгласно Протокол № ПП-1/24.03.2014г. на Митница Б., по раздел 11, т. 2 от Искането, по информация от дружеството не се изготвят справки за констатирани нередовности при движение на стоки под Р. и същите не се предоставят от дружеството.

За установените липси, от дружеството са регистрирани е-АДД за начисляване на акциз с №: 0000000000562976, 0000000000562978, 0000000000562982, 0000000000562985, 0000000000562986, 0000000000562988, 0000000000562989, 0000000000562990, 0000000000562992, 0000000000562994, 0000000000562995, 0000000000562999 и 0000000000563004 на 05.02.2014г.

Съгласно действащите акцизни ставки и определената данъчна основа, от дружеството е определен акциз в размер на 842 742.01 лв.

Начисления акциз е във връзка с установеното несъответствие между предоставената документна наличност и реално установените наличности, и независимо, че е-АДД са регистрирани на 05.02.2014г., следва задължението да бъде отнесено към 31.01.2014г. и да бъде заплатено или обезпечено в срока за подаване на АД за отчетен период 01.- 31.01.2014г.

Регистрираните е-АДД намират отражение в подадена Акциза декларация за отчетен период, месец януари 2014г., като размера на акциза не е обезпечен, а е ефективно внесен и е в размер на 842 742.01 лв.

С подаденото от жалбоподателя искане за възстановяване на внесен акциз, за данъчен период 01.2014г. в размер на 773 840,17 лева, жалбоподателят е приложил копие от присъда на Софийски градски съд (СГС). 16 състав НО, постановена на 06.03.2018 г. по НОХД № 978 по описа за 2017 г. на СГС, с която В. К. Б. – служител на [фирма] е признат за виновен за извършено престъпление по чл.203 ал.2 вр. ал.1 вр. чл.202 ал.1,т.1 вр.чл.311 ал.1 вр. чл.201 ал.1 във вр. чл.26 ал.2 вр. ал.1 от НК. Присъдата и към настоящия момент не е влязла в сила, тъй като делото е висящо пред ВКС и е обявено за решаване.

С РА е отказано да бъде възстановен акциз в претендирания от жалбоподателя размер от 773 840,17 лева. В ревизионния акт е посочено, че акцизът за стоките по въпросните 42 доставки на гориво, транспортирано от [фирма] е заплатен и се счита, че задълженията за акциз са платени на валидно правно основание от [фирма], без да е посочено конкретното правно основание. [фирма] не е данъчно задължено лице по ЗАДС, според изложеното в РА, а отношенията между жалбоподателят и превозвачът са от частно –правен характер. Изрично е посочено, че „от доказателствата в хода на ревизионното и досъдебното производство, превозваните горива 42 броя

доставки /бензин 95 и газьол/, вписани в РДСН не са разтоварени на територията на данъчния склад с идентификационен номер BGNCA00275001, находящ се в [населено място], квартал К.“ пл.531, [улица]. За същите е констатирано, че са претоварени в асфалтова база на фирма [фирма], кв „О.“, [улица] /стр.10 от номерацията на РА, последен абзац/

В мотивите на потвърждаващото решение, Директора на Агенция „Митници“, въз основа на същите доказателства прави друг извод, а именно, че „не са налице еднозначни и категорични доказателства, че количествата енергийни продукти по тези доставки са отклонени от Р., а не са доставени в данъчния склад“ /стр.10, абзац 1 от решението на директора на Агенция „Митници“/. Допълнително са изложени мотиви, относно дължимостта на акциза за процесния период от жалбоподателя. Решаващият орган е приел, че на основание чл. 73д. ал. 1 от ЗАДС, с която норма е транспонирана разпоредбата на чл. 24 от Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година, относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/Е. (Директива 2008/118), получаването на акцизни стоки на територията на страната се потвърждава от получателя с подаването на съобщение за получаване чрез компютърната система. Целта на разпоредбата е посочената такава в чл. 28. параграф 1 от Директива 2008/118, а именно съобщението за получаване да служи като доказателство, че движението на акцизните стоки под РОПА е редовно приключило съгласно чл. 20, параграф 2 от Директива 2008/118 (съответно чл. 73а. ал. 3 от ЗАДС).

В конкретно разглежданите в ревизионната преписка случаи от името на жалбоподателя е потвърждавано получаването на акцизните стоки с подаване, по реда на чл. 73д от ЗАДС. съобщения за получаване чрез компютърната система - EMCS, Лицензиращият складодържател-изпращач - „Н. Р. S.A “, Република Гърция, е разполагал със съобщението за получаване, което означава, че цялото изпратено от него количество акцизни стоки е получено от ревизираното лице, и движението е редовно приключвано.

На основание чл. 75 от ЗАДС, според решаващия орган, лицензиращият складодържател - [фирма] е задълженото лице за дължимия акциз за количествата акцизни стоки по въпросните 42 бр. е- АД, след като в съобщенията за получаване, изпращани от негово име чрез компютърната система, е удостоверявал, че е получавал същите количества акцизни стоки и редовно е приключвал движението им под Р.. Задължението за начисляване и заплащане на акциза по получените съобразно съобщението за получаване количества акцизни стоки ще възникне при тяхното освобождаване за потребление по чл. 20, ал. 2 от ЗАДС. Решаващият орган счита, че следва да се уточни и фактът, че доказателствата по преписката сочат, освен че от името на лицензиращия складодържател движенията на акцизните стоки под Р. по въпросните 42 бр. е-АД са редовно приключвани в европейската компютърна система, но и същите количества са вписвани по предвидения в ЗАДС ред в

материалната отчетност на лицето. Лицензираният складодържател е отговорен за осъществяването от негово име фактически и правни действия, независимо от кой негов служител и с каква цел са осъществявани те.

Настоящият съдебен състав, не възприема направените изводи, изложени в РА, както и от решаващия орган по следните съображения:

Видно от събраните в хода на съдебното производство доказателства, безспорно се установява, че на 30.01.2014г. управителят на [фирма] е подал сигнал до митническите органи, във връзка със съмнения относно регистрирано получаване на 42 броя доставки, които реално не са постъпили в данъчния склад № BGNSA00275001. Именно въз основа на този сигнал е извършена проверка от митнически служители в посочения данъчен склад са извършени замервания на наличните количества енергийни продукти. Констатирано са липси на 1 164 400 литра дизелово гориво и 32 116л. бензин А95. вкл. и от обективизираното на стр. 10 от заключението на вещото лице от комплексната съдебно- счетоводна и техническа експертиза (КСЕ), което в тази част не се оспорва от ответника.

Не се спори също, както е отбелязал и ответникът по делото, че служител на дружеството, оправомощен по надлежния ред, определен в ЗАДС, в рамките на предоставените му правомощия, е подавал в EMCS съобщения за получаване, в които е посочвал получаването на цялото изпратено количество акцизни стоки. По този начин документално е осъществявано завършването и приключването на режим движение под Р. на акцизните стоки по процесите 42 бр. е-АД, без забележки и без установени нередовности на движението и от името на [фирма] е удостоверявано получаването на изпратените количества горива по процесите 42 бр. е-АД (по аргумент на чл.73н във връзка с чл. 73д, ал. 1 във връзка и с чл. 73а. Ал.3 от ЗАДС):

- във водената по реда на чл. 88 от ЗАДС отчетност на лицензирания складодържател, количествата по въпросните 42 бр. е-АД са отразявани като въведени/получени в данъчния склад:

- в счетоводната отчетност на лицензирания складодържател количествата по въпросните 42 бр. е-АД също са отразявани като въведени/получени в данъчния склад.

Обстоятелството, обаче че въпросните доставки са въведени като получени документално, не изключва факта, въпросните доставки на горива, да не са постъпили в данъчния склад на жалбоподателя /така както е прието в РД и в РА/, т.е. да не са получени от последния и едновременно с това да са предмет на престъпно деяние. Изводът, че документалната обосноваемост е достатъчно обстоятелство, за да обоснове дължимост на акциз за процесните акцизни стоки, не кореспондира с разпоредбите на ЗАДС, Директива 2008/118 Е и установената европейска съдебната практика. Мониторингът, който се осъществява от митническите органи в обектите за производство и съхранение на акцизни стоки на лицензираните складодържатели се провежда посредством система за отчетност на измервателните уреди в съответния данъчен склад,

чрез извършване на проверки, включително наблюдение на място в обектите на лицата, проверки на документи, данни, сведения и носители на информация свързани със задълженията на лицата, както и извършване на ревизии. В настоящия случай от приетата по делото КСТЕ е установено на базата на данните от издадените електронни акцизни данъчни документи и данните от измервателните уреди, постъпили в Българска акцизна централизирана информационна система (БАЦИС), че процесиите 42 бр. доставки не са постъпвали в данъчния склад на [фирма]. Въпреки, че мониторинговата дейност на Агенция Митница се подпомага от автоматизираната обработка на данните и софтуерното идентифициране на доставките на горива, налична в системата БАЦИС. Видно от приета по делото КСТЕ, контролната система - разходомерите, монтирани в контролните точки на територията на данъчния склад са били в изправност през процесния период, като преминавалите през измервателните уреди горива за периода от м.01.2013 г. до м.07.2013 г. са отчетени в системата. В тази част, съдът изцяло кредитира експертното заключение, като обосновано и мотивирано, изградено въз основа на посещение на експерта в данъчния склад и преглед на всички измервателни уреди. Всъщност, както в РД, така и в РА е прието безусловно, че измервателните уреди, които отчитат постъпването и извеждането на количествата горива в данъчния склад са в изправност и по отношение на тях не са констатирани нередности и нередовности. Количествата горива – бензин и дизелово гориво, преминало през разходомерите и отразено в базата данни на автоматизираната система за отчетност на измервателните уреди „I supervisor“ и постъпило в склада по дни и месеци за периода м.01.2013г-07.2013г. е посочено в таблица 5 и таблица 6, нерездалена част от КСТЕ.

С експертната в отговор 3 последователно и подробно е описан процесът на доставките на горива при постъпването им в данъчния склад от жалбоподателя. За всяка една доставка се оформят следните документи 1. ПАД, 2.ЧМР,3.Анал.сертификат, 4.Фактура- която може да е на дневна база, а не за всеки камион поотделно, като фактурите са с издател Е. България, които са филиал на Х. П. и 5. Когато пристигне в Сакса bill of lading /BOL/- това е номер на товарителницата. т.нар. разтоварна бележка, даваща се на шофьора. Изводът на вещото лице е формиран въз основа на лично посещение на място и проведени разговори със служители на [фирма]. В тази част заключението е оспорено от ответника, тъй като описаната процедура не била утвърдена от орган на власт на дружеството. Оспорването е неоснователно, тъй като дружеството няма установено нормативно задължение да приеме такъв тип процедура. Процедурата по приемане и получаване на акцизните стоки в склада е описана също и от ревизиращия екип в ревизионния доклад /лист 13 от номерацията на доклада т.2.2 „Констатации свързани с въвеждането на акцизни стоки в ДС на РЛ“. Същата тази процедура, но по-подробно и по –детайлно е описана и от вещото лице в констативно –съобразителната част на експертната по поставения въпрос № 3, както и с устните допълнения, които вещото лице П.

К., направи в открито съдебно заседание на 25.09.2020г. С оглед на изложеното, съдът изцяло възприема и кредитира заключението на вещото лице, което се основава на извършена от него лична проверка и проведени разговори със служителите, отговорни за този процес, след като същите са назначени на определена длъжност от [фирма] и са им възложени конкретно определени трудови задължения и ежедневно участват в посочения процес.

Неправилно, ответникът по делото твърди, че в тежест на жалбоподателя е да докаже всички факти и обстоятелства, въз основа на които претендира възстановяване на недължимо платения акциз в посочения размер. Съгласно чл.5 от ДОПК органите по приходите, в каквото качество действат и митническите служители са длъжни да изяснят всички факти и обстоятелства от значение за установяване и събиране на публичните вземания, включително за прилагане на определените в закона облекчения. Служебното начало, прокламирано в ДОПК се прилага във всички случаи на провеждане на ревизионно производство, в което ревизиращите органи са длъжни да изяснят всички настъпили факти и обстоятелства за ревизирания период от значение за правилното определяне на данъчните задължения, а в конкретния случай за задълженията за акциз. Съгласно експертното заключение по въпрос 4, в периода 01.2013 г 07.2013 г. при издирване на номерата на разтоварване на процесите 42 доставки в регистрираните от уредите номера на разтоварвания, същите не са открити, т.е описаните в Таблица 4/лист 16 от експертизата/ 42 доставки са потеглили от рафинерията „Х. П.” Република Гърция с необходимите документи, преминали са през ГКПП „Кулата“, но не са постъпили в данъчния склад на [фирма].

От доказателствата събрани в хода на съдебното производство безспорно се установява, че акцизните стоки по 42 броя доставки не са постъпвали в данъчния склад на жалбоподателя. Посочените липсващи количества горива са установени, както от ревизиращия екип, описани в РА и РД, така и в съдебното производство. Установено е по безспорен начин, че превозните средства са натоварвали горива между 21.01.2013г. и 02.07.2013г. от Гърция до данъчния склад на [фирма], без да е констатирано разтоварване чрез задължително измерване от уредите на склада. Извършена е и проверка в дневниците на охраната водени в гореописаните периоди, като е констатирано, че процесите превозни средства не са отразявани като постъпили на територията на данъчния склад. Процесните акцизни стоки бензин и дизел по тези 42 броя доставки не са постъпвали физически в Данъчния склад на САКСА О. с ИНДС BGNCA00275001 с адрес: [населено място],[жк], гтл 531, [улица].

Не са констатирани регистрирани или издадени документи указващи изрична промяна на мястото на доставка, както в системата за контрол на движението на акцизни стоки - EMCS, така и по реда на Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR).

В подкрепа на твърденията на жалбоподателя, че процесните

енергийни продукти не са постъпили реално в данъчния склад е не само обстоятелството, че са констатирани липси от компетентните митнически органи, но и обстоятелството, че по отношение на негов служител - В. Б. има образувано наказателно производство, което и към настоящия момент е висящо пред Върховен касационен съд по образувано нак.дело № 752/2019г. по описа на ВКС, със статут-обявено за решаване. Неправилно процесуалният представител на ответника, твърди, че този факт не би оказал влияние върху отговорността на [фирма], като се позовава на Решение на СЕС от 17.10.2019г. по дело С-579/2018 на СЕС. Цитираното решение, не е изцяло съпоставимо и приложимо в настоящия случай, тъй като касае „неправомерно въвеждане на територията на държава членка на акцизни стоки, освободени за потребление в друга държава членка и сочените от ответника т.40,41,43 и 44 от мотивите на решението, касаят тълкуване на чл.38 параграф 3 от Директива 2008/118 и действия на дружеството, юридическото лице, „което не изпълнява предвидените формалности“ и може да се счита за „лице, което участва в нередовността“ по смисъла на чл.38 от посочената директива. Случаят по настоящото дело е коренно различен, а именно изпълнени са всички формалности по отразяване на стоката като получена в данъчния склад на жалбоподателя, но същата физически не е постъпвала и липсва като такава в данъчния склад .

Съгласно разпоредбите на ЗАДС стоки движещи се под режим движение на стоки под Р., които не са постъпили в данъчен склад се считат за отклонени от режим движение на стоки под Р.. Р. е специфичен режим, целящ да облекчи икономическите оператори от своевременното заплащане на акциз при производство, внос или въвеждане от друга страна членка. Ключов момент при този режим, е че за транспорта на акцизни стоки не се изисква обезпечение, а съобразно спецификите в общия случай гарантите се явяват страните изпращачи - данъчните складове, получили лиценз за тази дейност или съобразно спецификата - на който е поверено да я пази. Налице е „нередовност“ по смисъла на чл. 4, т. 46 от ЗАДС, а именно „Нередовност" е настъпването на определени обстоятелства при движение на акцизни стоки, под режим отложено плащане на акциз или освободени за потребление на територията на друга държава членка, с изключение на случаите на липси и безвъзвратна загуба, вследствие ' на непреодолима сила и загубите от естествени фактори, вследствие на промяна на физикохимичните свойства, в резултат на които цялото или част от количеството акцизни стоки не пристигат на мястото на получаване в съответствие с правилата за движение на акцизни стоки.)

Съгласно чл. 7, пар. 1 от Директива 2008/118, транспониран в чл. 20 ЗАДС, задължението за акциз възниква от момента на освобождаването за потребление в съответната държава-членка. Според чл. 7, пар. 2, б. „а“ „освобождаване за потребление“ представлява всяко извеждане на акцизни стоки, включително нередовно извеждане, от режим отложено плащане на

акциз. Според чл. 17, т. 1, б. „а“, i) от директивата /чл. 73а, ал. 1, т. 5 ЗАДС/ акцизните стоки могат да се движат под режим отложено плащане на акциз на територията на Общността, включително когато преминават през трета страна или трета територия от данъчен склад до друг данъчен склад. В този случай режимът приключва, когато получателят получи стоките /чл. 20, пар. 2, транспониран в чл. 73а, ал. 3 ЗАДС /. Според чл. 7, пар. 3, б. „а“ от Директива 2008/118 моментът на освобождаване за потребление в случаите, посочени в член 17, параграф 1, буква а), подточка i) е моментът на получаване на акцизните стоки.

С оглед установените факти и обстоятелства, движението на стоките не е приключило по съответния ред, тъй като процесните акцизни стоки не са постъпили в данъчния склад на жалбоподателя.

Съгласно т. 34 от решение на СЕС от 28 януари 2016 г. по дело С-64/15 приключването на движението на акцизните стоки под режим отложено плащане на акциз се обвързва с момента, в който стоките действително са били получени от складодържателя и в който количеството на същите е можело да бъде **точно измерено**.

На лицето превозващо акцизните стоки /превозвача/ е било предоставено хартиен копие от регистрирания е-АДД, съдържащ цялата информация от електронния административен документ, в който ясно е посочен уникалният административен референтен код, съгласно чл. 21, параграф 6 от Директива 2008/118/ЕО на Съвета. Още при започване на операцията по ВОД с режим отложено плащане на акциз дружеството-изпращач е положило грижата на добрия търговец, както е предоставило на превозвача хартиено копие от е-АД. От всички събрани доказателства по ревизионното производство е установено, че дружеството превозвач [фирма], чрез действията и пропуските на своите служители се е разпоредил с акцизни стоки, които е превозвал под Р., като не е разтоварил стоките в данъчен склад с идентификационен номер BGNCA00275001, находящ се в: [населено място]. Неоснователно органа на Агенция Митници е приел, че [фирма] не е задължено лице по смисъла на чл.3 , ал.2 от ЗАДС. Превозвачът е отговорен за цялостната или частична липса или повреда на стоката от момента на приемането ѝ за превоз до този на доставянето ѝ, както и за забавата при доставянето ѝ. Превозвачът се освобождава от тази отговорност, когато липсата, повредата или забавата се дължат на грешки на правоимащия, на нареждане на последния, което не е резултат на грешка на превозвача, на присъщ недостатък на стоката или на обстоятелства, които превозвачът не е могъл да избегне, и последиците, които не е могъл да преодолее.

Съгласно чл. 8, т. 1, б. „а“, ii) от Директива 2008/118 : „В случай на нередовност при движение на акцизни стоки под режим отложено плащане, както е определена в член 10, параграфи 1, 2 и 4 лицето, отговорно за плащането на акциза е лицензираният складодържател, регистрираният изпращач или всяко друго лице, което е предоставило обезпечение за плащането на акциза съгласно

член 18, параграфи 1 и 2, или всяко лице, което е участвало в нередовното извеждане и е знаело или логично е следвало да знае за нередовния характер на извеждането.

Неоснователни са твърденията на ответника, че жалбоподателят не е положил грижата на добрия търговец при осъществяване на контролните си действия по отношение на негови служители. Напротив с предприетите от жалбоподателя фактически действия по уведомяване на компетентните органи за евентуално извършено престъпно деяние, както и с уведомяване на митническите власти, жалбоподателят е предприел всички обективно възможни действия за разкриване на неправомерните действия на отговорни длъжностни лица, както и е предизвикал извършване на ревизия на собственото му дружество с цел установяване на несъответствие между документално отразени постъпили горива и реално /физически/ постъпили в данъчния склад.

Няма нито едно доказателство, че жалбоподателят е знаел за извършени неправомерни действия от превозвача и негов служител, към момента на движение на стоките, поставени под режим на Р. и в отклонение от поставения режим. Отделно от това, видно от писмените доказателства, включително и от експертното заключение, че в данъчния склад постъпват и за периода 01.01.2013-31.07.2013г. са постъпвали огромни по количество и стойност акцизни стоки, като едновременно с това се извеждат такива от данъчния склад, което обективно възпрепятства управителя на дружеството да извършва физически контрол в момента на постъпване на горивата и отчитането им през измервателните уреди на данъчния склад.

В тази връзка, лицензираният складодържател не може да отговаря за заплащане на акциза, тъй като същият не е участвал в нередовното движение на акцизните стоки, нито пък е знаел за отклонение от движението им под режим на Р. и логично не е следвало да знае за нередовния характер на извеждане на стоките, предвид факта, че са оформени всички необходими и изискуеми съгласно ЗАДС документи за получаване на горивата в данъчния склад, същите са осчетоводени в счетоводството на [фирма], без да може да предположи, че тези документи удостоверяват неверни факти / а именно удостоверили са постъпване на стоките в склада./

Предвид разпоредбата на чл.160 ал.1 от ДОПК съдът следва да реши спорът по същество. Жалбата срещу РА, потвърден изцяло с Решение № Р-853/32-316726/04.11.2019г. на Директора на Агенция „Митници“ в частта ѝ за определения резултат за данъчни периоди от м.05.03.2009г. до 31.03.2013г. /включително / и за данъчен период м.05.2013г. до м.11.2013г./включително / следва да бъде оставена без разглеждане, по изложените в настоящото решение мотиви, в останалата ѝ част за установените задължения за акциз за данъчен период месец 04.2013г. и м. 12.2013г., както и за м.01.2014г., в частта за дължим акциз в размер на 587,67 лева и лихви в размер на 326,80 лева следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а за месец 01.2014г., ревизионният акт следва да бъде изменен, в частта за надвнесен акциз, като се определи

надвнесен акциз в размер общо на 823 768,28 лева / осемстотин двадесет и три хиляди седемстотин шестдесет и осем лева и двадесет и осем стотинки – сумата, представлява сбор от определения надвнесен акциз по РА от 49 928,28 лева и претендираният от жалбоподателя недължимо заплатен акциз в размер на 773 840 лева, който е отказан да бъде възстановен с РА/

С оглед изхода на спора на основание чл.161 ал.1 от ДОПК, разноски се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени по представен списък за разноски и са в размер на 14 791,78 лева, от които 12 322 лева заплатено по банков път адвокатско възнаграждение / лист 401,402 том 1-ви от делото, 50 лева държавна такса и 2419,78 лева внесен депозит за възнаграждение на вещи лица/.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от А. Г. Д. със седалище и адрес на управление –гр.Долна баня, област С., [улица] чрез процесуалния си представител –адв.А. Т. – САК със съдебен адрес –гр.С., [улица], срещу Ревизионен акт № РА5800-ПК-7/32-214698/2014BG005800PK016-РА8 от 23.07.2019г., издаден от М. Г. М.- Директор на ТД Югозападна в Агенция Митници и орган възложил ревизията и М. И. В. – Главен инспектор в ТД Югозападна в Агенция Митници, ръководител на ревизията, потвърден с Решение № Р-853/32-316726/04.11.2019г. на Директора на Агенция „Митници“, **в частта за данъчни периоди от 05.03.2009г. до 31.03.2013г. /включително / и за данъчен период м.05.2013г. до м.11.2013г./включително /**

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт № РА5800-ПК-7/32-214698/2014BG005800PK016-РА8 от 23.07.2019г., издаден от М. Г. М.- Директор на ТД Югозападна в Агенция Митници и орган възложил ревизията и М. И. В. – Главен инспектор в ТД Югозападна в Агенция Митници, ръководител на ревизията, потвърден с Решение № Р-853/32-316726/04.11.2019г. на Директора на Агенция „Митници“, **за данъчен период м.01.2014г., в частта за надвнесен акциз / надвнесена сума/ като ОПРЕДЕЛЯ за същия данъчен период м.01.2014г. надвнесен акциз в размер на 823 768,28 лева.**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от А. Г. Д. със седалище и адрес на управление –гр.Долна баня, област С., [улица] чрез процесуалния си представител –адв.А. Т. – САК със съдебен адрес –гр.С., [улица], срещу Ревизионен акт № РА5800-ПК-7/32-214698/2014BG005800PK016-РА8 от 23.07.2019г., издаден от

М. Г. М.- Директор на ТД Югозападна в Агенция Митници и орган възложил ревизията и М. И. В. – Главен инспектор в ТД Югозападна в Агенция Митници, ръководител на ревизията, потвърден с Решение № Р-853/32-316726/04.11.2019г. на Директора на Агенция „Митници“, в частта за данъчен период м.04.2013г., за който е определено задължение за акциз в размер на 58,12 лева и лихви в размер на 36,70 лева, за данъчен период м.12.2013г., за който е определено задължение за акциз в размер на 6,78 лева и лихва в размер на 3,94 лева и за данъчен период м.01.2014г., в частта в която е определен дължим акциз в размер на 587,67 лева и лихва в размер на 326,80 лева.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от А. Г. Д. със седалище и адрес на управление –гр.Долна баня, област С., [улица] сумата от 14 791,78 лева / четиринадесет хиляди седемстотин деветдесет и един лева и седемдесет и осем стотинки./ разности по делото

РЕШЕНИЕТО, в частта в която жалбата е оставена без разглеждане подлежи на обжалване от страните в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България. В останалата му част, решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: